

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ συνταξιοδότησεως ἐκ τοῦ Δημοσίου τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος ἐκπαιδευτικῶν τῆς ἐν ἨΠΑ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας («Ἅγιος Βασίλειος» τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων τῶν συνταξιοδοτικῶν θεμάτων)».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Α.Ν. 1854/51 δικαίωμα συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου ἀποκοτοῦν, ἐφ' ὅσον συντρέχουν προϋποθέσεις, καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ γένος Ἐκπαιδευτικοὶ μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσως σχολείων λειτουργούντων ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ καὶ ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοτίμων πρὸς τὰ τοῦ Κράτους τοιαῦτα ἢ ἰδρυμάτων καὶ συντηρουμένων ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἢ ὑπὸ εἰδικῶν κληροδοτημάτων ἢ ἐπιχορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ συντηρουμένων ὑπὸ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Περαιτέρω αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπεξετάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ Ν.Δ. 4605/1966 καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ γένος καθηγητᾶς Ἑλληνορθοδόξων Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀλλοδαπῆς, ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοτίμων πρὸς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοὺς ἔχοντας τὰ αὐτὰ προσόντα μὲ τὸς καθηγητᾶς τῆς τελευταίας ταύτης Σχολῆς καὶ διδάσκοντας μαθήματα διδασκόμενα εἰς τὴν αὐτὴν Σχολὴν.

Ἦδη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νόμου ἀποσκαπείται, ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 1854/51, τύχουν ἐφαρμογῆς, διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ λόγου, καὶ ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐν ἨΠΑ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς («Ἅγιος Βασίλειος», ἧτις ἀνεγνωρίσθη ὡς ἰσοτίμος πρὸς δημοσίαν ἑλληνικὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν διὰ τοῦ Ν.Δ. 508/1970.

2. Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 λαμβάνεται μέριμνα ἀποφυγῆς δυσμενῶν συνεπειῶν ἐπὶ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τῶς ὑπαλλήλων τοῦ ΟΣΕ, οἵτινες ἔχοντες ὑπερτριάκονταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν παραιτήθησαν τῆς θέσεώς των διὰ νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τοῦ ΟΣΕ, ἧτοι θέσιν ἀνωτέραν ἐκείνης τὴν ὁποίαν κατεῖχον καὶ ἢ ὁποία δὲν παρέχει δικαίωμα εἰς συντάξιν, οὔτε ὃ ἐν αὐτῇ χρόνος ὑπηρεσίας τυγχάνει συντάξιμος ἐκ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν σιδηροδρομικῶν διατάξεις.

Τὸ μέτρο τοῦτο ἀποτελεῖ συνέχειαν ἐτέρων τοιούτων ληφθέντων κατὰ τὸ παρελθόν, τελευταίως δὲ διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 1342/1973, καὶ δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ λόγου ὅτι, ὡς ἐδέχθη καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς του ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Ν.Δ. 1342/73, ὁ διορισμὸς εἰς ἀνωτέραν θέσιν ἀποτελεῖ προαγωγήν.

3. Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἀποσκοπεῖται ἡ ἐπανόρθωσις μιᾶς ἀδικίας εἰς βάρος ὠρισμένων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἐκπαίδευσως τοῦ Ν.Δ. 3379/55 «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως», ἧτις προεκήθη εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ Ν.Δ. 4548/1966 «περὶ τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.». Οὗτοι, δηλαδὴ, ἐνῶ διὰ τοῦ Ν.Δ. 3379/55 ἐξωμοιώθησαν μισθολογικῶς πρὸς τοὺς ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ Γενικοὺς Διευθυντὰς τῶν Ὑπουργείων (ἐξομοίωσις ἧτις διετηρήθη μὲ διαφορὰν 100 περίπου δρχ. ὑπὲρ τῶν Γεν. Δ/τῶν μέχρι τοῦ 1966), διὰ τοῦ Ν.Δ. 4548/1966 καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ ἐκδοθέντος Β.Δ. 67/1967, ἡ ἐξομοίωσις αὐτῆς καθηργήθη καὶ οὕτως οἱ Γεν. Ἐπιθεωρητᾶι Ἐκπαίδευσως ἐφέροντο λαμβάνοντες τὸ μὲν ἔτος 1966 βασικὸν μισθὸν ἐλάσσονα κατὰ 1.149 δρχ. ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐλάμβανον οἱ Γεν. Δ/νταὶ Ὑπουργείων τὸ δὲ 1970 ἐλάσσονα κατὰ δρχ. 4.000.

Μεταγενεστέρως, διὰ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 651/1970, ἐδημιουργήθη εἰς τὴν Δημοσ. Ἐκπαίδευσιν ἀριθμὸς θέσεων Γεν. Ἐπιθεωρητῶν ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ, εἰς ἃς προήχθησαν ὅσοι ἐκ τῶν τότε ὑπηρετούντων Γεν. Ἐπιθεωρητῶν Μέσης Ἐκ-

παίδευσως κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ΝΔ 3379/1955 ἐκρίθησαν προαχτέοι, τῶν λοιπῶν διατηρησάντων τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς των. Τελευταίως δὲ διὰ τοῦ Ν. 309/1976 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαίδευσως» καθηργήθησαν αἱ θέσεις τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἐκπαίδευσως κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ΝΔ 3379/1955 καὶ συνεστήθησαν θέσεις Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐπὶ μισθολογικῷ κλιμακίῳ 10 (ἄρθρα 20 καὶ 40) εἰς τὸ ὅποιο ἀντιστοιχεῖ ὁ βασικὸς μισθὸς τοῦ κλιμακίου 8 (ἧτοι τοῦ 2ου βαθμοῦ τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας) προσηυξημένος κατὰ 25 % (ἄρθρον 49).

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅσοι ἐκ τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἐκπαίδευσως τοῦ ΝΔ 3379/55 ἀπεχώρησαν τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τοῦ 1966 ἔτυχον συντάξεως βάσει μισθοῦ Γεν. Δ/νοῦ. Τῆς αὐτῆς συντάξεως ἔτυχον καὶ ὅσοι ἀπεχώρησαν μετὰ τὸ 1970, ἐφ' ὅσον προήχθησαν εἰς θέσεις Γεν. Ἐπιθεωρητῶν ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ τοῦ ΝΔ 651/70. Ὁμοίως, καὶ ὅσοι ἀπεχώρησαν ἢ θὰ ἀποχωρήσουν μετὰ τὸν Ν. 309/76 θὰ τύχουν συντάξεως βάσει τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ κλιμακίον 10 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ αὐτοῦ νόμου (βασικὸς μισθὸς τοῦ 2ου βαθμοῦ +25%). Ἀντιθέτως ὅσοι ἀπεχώρησαν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1966-1970 ἢ μετὰ τὸ 1970 χωρὶς νὰ προαχθοῦν εἰς θέσεις Γεν. Ἐπιθεωρητῶν ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ΝΔ 651/70, ἔτυχον συντάξεως βάσει μειωμένου βασικοῦ μισθοῦ.

Διὰ τῆς προτεινομένης διατάξεως θὰ δικαιωθοῦν καὶ οὗτοι συντάξεως βάσει τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ κλιμακίου 10 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Ν. 309/76, ὥστε νὰ ὑπάρχη ἐνιαία, κατὰ τὸ δυνατόν, συνταξιοδοτικὴ μεταχειρίσις δλων τῶν Γεν. Ἐπιθεωρητῶν Ἐκπαίδευσως τοῦ ΝΔ 3379/55. Δεδομένου, ὅμως, ὅτι καὶ οἱ πρὸ τοῦ ΝΔ 4548/66 ἐξεληθόντες Γενικοὶ Ἐπιθεωρητᾶι, οἵτινες ἀρχικῶς ἐσυνταξιοδοτήθησαν βάσει τοῦ κατὰ τὸ ΝΔ 3379/1955 βασικοῦ μισθοῦ, ὅστις ἀρχικῶς ἦτο ἴσος πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ 1ου βαθμοῦ, ἦδη, μετὰ τὴν καθιέρωσιν διὰ τοῦ ΑΝ 274/1968 εἰδικοῦ μισθοῦ διὰ τοὺς Γεν. Ἐπιθεωρητᾶς τοῦ ΝΔ 3379/1955, συνταξιοδοτοῦνται βάσει μισθοῦ μείζονος μὲν τοῦ βαθμοῦ 2ου, ἐλάσσονος ὅμως κατὰ πολὺ τοῦ 1ου βαθμοῦ, ἢ ἐν λόγῳ διάταξις ἐκρίθη σκόπιμον, ὅπως περιλάβη καὶ αὐτοὺς.

4. Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνεται πρόνοια ἀπονομῆς συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου εἰς οἰκογένειαν ἐμμισθοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅστις, καίτοι ὑπῆρτησεν τὸ Δημόσιον ἐπὶ 56 ἔτη ὡς ἐμμισθος καὶ 9 ὡς ἄμισθος, ἧτοι συνολικῶς ἐπὶ 65 ἔτη, δὲν ἔτυχε συντάξεως, καθ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐμμισθῶν δικαστικῶν κλητῆρων ἀνεγνωρίσθη ὡς συντάξιμος, διὰ τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 5 τοῦ Δ/τος τῆς 31.10.1935, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 6094/1934, ἐνῶ οὗτος εἶχε ἀποχωρήσει τῆς ὑπηρεσίας τὸ 1930.

5. Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρατείνονται ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος αἱ ὑπὸ τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας τοῦ Δημοσίου προβλεπόμεναι προθεσμίαι, αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωστὸν, εἶχον παραταθῆ διὰ τοῦ Ν. 228/1975 καὶ ἔληξαν τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1976. Τὸ μέτρο τοῦτο λαμβάνεται, διότι ὠρισμένοι ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβουν γνῶσιν ἐγκαίρως τῆς παρατάσεως ταύτης, ἐνεκὰ διαφόρων λόγων (π.χ. ἀσθένεια, ἀγνοία γραμματικῶν, κατοικία εἰς ἀπομακρυσμένας περιοχὰς, παραμονὴ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν κλπ.) καὶ ἦδη ὑφίσταται μία ἐκκρεμότης, ἢ ὁποία θὰ πρέπει νὰ ἀρθῆ, προκειμένου νὰ ξήξη, κατὰ τὸ δυνατόν, τὸ θέμα τῆς παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν.

6. Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 ρυθμίζεται θέμα διαδικαστικῆς φύσεως σχετικῶς πρὸς τὸ ὄργανον τὸ ὅποιον εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς συντάξιμων τῶν προϋπηρεσιῶν τῶν ἀναγνωριζομένων ὡς τοιούτων ὑπὸ τοῦ ΝΔ 164/73. Ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος προβλέπεται ἡ ἀναγνώρισις ὡς συντάξιμων τῆς προϋπηρεσίας δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ Δημόσιον συνταξιοδοτικὸν καθεστῶς καὶ τῆς προϋπηρεσίας ὑπαλλήλων τῶν ὡς εἴρηται ΝΠΔΔ εἰς τὸ Δημόσιον. Αἱ προϋπηρεσίαι αὗται ἀνεγνωρίζονται μέχρι τοῦδε ὡς συντάξιμοι διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου κατὰ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

περίπτωσιν ὄργάνου, ἤτοι ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων τοῦ ΓΑΚ, ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο δι' ὑπαλλήλον ΝΠΔΔ ἔχοντα προϋπηρεσίαν εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων δὲ τοῦ ΙΚΑ, ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο δι' ὑπαλλήλον τοῦ Δημοσίου ἔχοντα προϋπηρεσίαν εἰς τὸ ΙΚΑ κλπ.

Ἐπειδὴ, ὅμως, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐδέχθη ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἐν λόγῳ προϋπηρεσιῶν δὲν εἶναι ἐπικτῆ, εἰ μὴ μόνον κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας (ἀποφ. Π Τμ. 333/1975), γεγονόςς τὸ ὁποῖον εἶχε δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις διὰ τὸν ὑπαλλήλον, ὠρίσθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν. 368/1976, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ΝΔ 164/1973 προϋπηρεσία δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν κατὰ περίπτωσιν δικαιοδοτούντων ἐπὶ τῶν συντάξεων ὀργάνων καὶ πρὸ τῆς ἐξόδου τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. Τὴν τελευταίαν, ὅμως, ταύτην διάταξιν ἐρμηνεύον τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον (ἀποφ. Π Τμ. 329/1976) ἐδέχθη ὅτι αἱ πράξεις ἀναγνώρισεως τῶν προϋπηρεσιῶν τοῦ ΝΔ 164/1973 δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου συνταξιοδοτικοῦ ὀργάνου τῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε τὴν προϋπηρεσίαν ὁ ὑπαλλήλος, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ ὀργάνου τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τῆς ὁποίας θὰ συντάσσεται. Δηλαδή ἡ Ὑπηρεσία Συντάξεων τοῦ ΓΑΚ θὰ ἀναγνωρίζῃ ὡς συντάξιμον ἐκ τοῦ Δημοσίου προϋπηρεσίαν δημοσίου ὑπαλλήλου, παρασχεθεῖσαν π.χ. εἰς τὸ ΙΚΑ, ἐφαρμόζουσα τὴν νομοθεσίαν τοῦ ΙΚΑ, καὶ ἡ Ὑπηρεσία Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ προϋπηρεσίαν ὑπαλλήλου τοῦ ΙΚΑ, προσφερθεῖσαν εἰς τὸ Δημόσιον, ἐφαρμόζουσα τὴν νομοθεσίαν τοῦ Δημοσίου.

Τὸ τοιοῦτον, ὅμως, δημιουργεῖ, ὡς εἰκόσ, τεράστια προβλήματα εἰς τὰ δικαιοδοτοῦτα ἐπὶ τῶν συντάξεων ὄργανα τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ΝΠΔΔ, τὰ ὁποῖα καλοῦνται γὰρ ἐφαρμόσασιν νομοθεσίαν ξένην πρὸς τὰ καθήκοντά των καὶ νὰ ἐκδώσιν πράξιν ἀναγνώρισεως προϋπηρεσίας, ἥτις προκαλεῖ δαπάνην εἰς ἀλλότριον φορέα ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ. Πρὸς ἄρσιν, ὅθεν, τῆς ἐκ τῆς ὡς ἀνω ἀποφάσεως τοῦ ΕΣ. δημιουργηθείσης καταστάσεως συνετάγη τὸ ἀρθρον 6 τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἐπαναφέρει, τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν κατὰστασιν, ἤτοι τῆς ἐκδόσεως τῆς πράξεως ἀναγνώρισεως ὑπὸ τοῦ φορέως εἰς ὃν διηλύθη ἡ προϋπηρεσία καὶ ὅστις θὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν σχετικὴν δαπάνην.

7. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 λαμβάνεται μέριμνα βελτιώσεως τῆς συνταξιοδοτικῆς θέσεως τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων, οἵτινες ἀπεμακρύνθησαν τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ καταργήσεως θέσεως καὶ ἐπανεπροσελήφθησαν εἰς τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν λόγῳ προσόντων καὶ εἰδικότητος. Εἰδικώτερον, παρέχεται εἰς αὐτοὺς ἡ δυνατότης νὰ συνυπολογίσουν τὸν χρόνον τῆς τελευταίας τῶν ὑπηρεσίας εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀρχικῆς τῶν ὑπηρεσίας, ἐπὶ σκοπῷ αὐξήσεως τῆς συντάξεώς των, ἥτις καὶ πάλιν, βεβαίως, θὰ ὑπολογίζεται βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τῆς μονίμου θέσεως. Ὁ συνυπολογισμὸς οὗτος θὰ ἀποκλείεται, ἐάν ἡ ὑπηρεσία παρεσχέθη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἢ τῆς 35ετίας ἢ ἐάν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὁ ὑπαλλήλος ἐλάμβανε καὶ σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπολογισθῇ χρόνος μετῶν τῆς 35ετίας.

8. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 ρυθμίζονται θέματα διαικαστικῆς φύσεως σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νόμου.

9. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 9, τέλος, τοῦ νομοσχεδίου καθορίζεται ἡ ἐναρξὶς τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ἥτις εἶναι ἡ τοιαύτη τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

10. Εἰς ταῦτα ἀποβλέποντος τοῦ ὑπὸ ὄψιν νομοσχεδίου, παρακαλοῦμεν διὰ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Αὐγούστου 1977

Οἱ Ὑπουργοί

Οἰκονομικῶν

Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Περὶ συνταξιοδοτήσεως ἐκ τοῦ Δημοσίου τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος ἐκπαιδευτικῶν τῆς ἐν ΗΠΑ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας «Ἁγιος Βασίλειος» τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων τινῶν συνταξιοδοτικῶν θεμάτων.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Α.Ν. 1854/51 (περὶ ἀπονομῆς τῶν παλιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων), προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα ὡς ἀκολουθεῖ:

αδ. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς Ἑλληνας τὸ γένος καθηγητᾶς τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς ἰδρυθείσης ἐν Γκάρισσον (GARISSON) τῶν ΗΠΑ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας «Ἁγιος Βασίλειος», ἀναγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου πρὸς δημοσίαν ἑλληνικὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουν τὰ αὐτὰ ἢ ἀνάλογα προσόντα πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸν διορισμὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν τῆς ἡμεδαπῆς.

Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεώς των, οἱ ἀνωτέρω ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς καθηγητᾶς τῶν δημοσίων ἑλληνικῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ἐφαρμοζόμενων ὡς ἀνω εἰς τὴν διαβάθμισιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων διὰ τοὺς καθηγητᾶς τῆς ἡμεδαπῆς.

Ἀρμοδίον συλλογικὸν ὄργανον διὰ τὴν κρίσιν τῶν καθηγητῶν τῆς ὡς εἴρηται Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ὀρίζεται τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τὸ ὁποῖον τυχάνει ἀρμοδίον διὰ θέματα ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν καθηγητῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν τῆς ἡμεδαπῆς.

Τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά διὰ τὴν διαβάθμισιν καὶ προαγωγὴν τῶν ὡς ἀνω καθηγητῶν ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ὑπὸ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, μετ' ἠτιολογημένης προτάσεως προκειμένου περὶ προαγωγῆς καθηγητῶν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 339/1968 (περὶ ἀναγνώρισεως ὡς συνταξιμοῦ χρόνου προϋπηρεσίας εἰς Σχολεῖα ἀναγνωρισθέντα ὡς ἰσότιμα πρὸς τὰ Δημόσια τοιαῦτα) ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 2.

Μόνιμοι ὑπαλλήλοι τοῦ ΟΣΕΠ παραιτηθέντες ἐκ τῆς μονίμου θέσεώς των καὶ διορισθέντες εἰς θέσιν Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ αὐτοῦ, θεωροῦνται ὡς προαχθέντες ἀπὸ τῆς παραιτήσεώς των, εἰς τὸν ἀμέσως ἐπάμενον τοῦ, κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον κατεχομένου βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον ὑφίστατο τοιοῦτος βαθμὸς ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τοῦ κλάδου των καὶ ἐκέκτηντο ὑπερτριανταετῆ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, δικαιούμενοι πλήρους συντάξεως, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν προάγονται, ἀνευ δικαιώματος λήψεως διευρῆς συντάξεως ἀντερομικῶς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ σύνταξις τῶν ἐξελεθόντων τῆς ὑπηρεσίας Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ν.Δ. 3379/1955 (περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως) κανονίζεται βάσει τοῦ ἐκάστοτε συνταξίμου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ μισθολογικὸν κλιμάκιον 10 τοῦ ἀρθροῦ 49 τοῦ Ν. 309/1976 (περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως).

Ἄρθρον 4.

1. Ἐμμισθοὶ δικαστικοὶ κλητῆρες καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου αἱ οἰχογένειαι αὐτῶν, ἐξελεθόντες τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τοῦ Ν. 6094/1934 (περὶ ὀργανώσεως τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν κλπ), δικαιούνται συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1854/51